

МИНИСТЕРСТВО НА ОКОЛНАТА СРЕДА И ВОДИТЕ

НАРЕДБА № 6

от 28.07.2004 г.

за условията и изискванията за изграждането и експлоатацията на
инсталации за изгаряне и инсталации за съвместно изгаряне на отпадъци

Глава първа ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. Наредбата определя условия и изисквания за изграждането и експлоатацията на инсталации за изгаряне и инсталации за съвместно изгаряне на отпадъци с оглед предотвратяване, намаляване и/или ограничаване, в максимално възможна степен, на замърсяването на околната среда, включително на изпусканията в резултат на изгарянето емисии на вредни вещества в атмосферния въздух, почвите, повърхностните и подземните води, и произтичащият от тях риск за човешкото здраве.

Чл. 2. (1) Изискванията на наредбата се прилагат към инсталациите за изгаряне и инсталациите за съвместно изгаряне на отпадъци.

(2) Изискванията на наредбата не се прилагат към:

1. инсталациите по ал. 1, в които се изгарят само:

а) растителни отпадъци от горското и селското стопанство;

б) растителни отпадъци от хранителната промишленост, при условие, че получената при изгарянето им топлинна енергия се оползотворява;

в) влакнести растителни отпадъци от производството на целулоза от дървесина и производството на хартия от целулоза, при условие че се изгарят с използване на стандартно гориво на мястото на образуването им и получената в резултат топлинна енергия се оползотворява;

г) дървесни отпадъци, в т.ч. дървесни строителни отпадъци, с изключение на тези, които вследствие обработката им с препарати за дървесна защита или покрития могат да съдържат халогенирани органични съединения или тежки метали;

д) коркови отпадъци;

е) радиоактивни отпадъци;

ж) трупове на животни;

з) отпадъци от проучването и експлоатацията на нефтени и газови находища с плаващи платформи, които се изгарят на борда на платформите в открито море.

2. опитни инсталации за изследователски, развойни и изпитвателни цели във връзка с подобряване процеса на изгаряне, в които се третират по-малко от 50 тона отпадъци годишно.

(3) Изискванията на чл. 5, ал. 2 и чл. 9, отнасящи се до изгарянето и съвместното изгаряне на опасни отпадъци, не се прилагат към следните опасни отпадъци:

1. опасни горими течни отпадъци, включително отработени масла по смисъла на наредбата по чл. 24, ал. 2 от Закона за управление на отпадъците (ЗУО), които:

а) не съдържат полихлорирани ароматни въглеводороди (ПАВ), включително полихлорирани бифенили и терфенили (ПХБ/ПХТ) и/или пентахлорфенол (ПХФ) в масови концентрации над 50 mg/kg;

б) не съдържат нито един от компонентите, описани в приложение № 5 от Наредба № 3 от 2004 г. за класификация на отпадъците (ДВ, бр. 44 от 2004 г.) в количества и концентрации над граничните стойности по приложение № 3 от Наредба № 3 и са съвместими с целите по чл. 58 от Закона за опазване на околната среда (ЗООС);

в) притежават специфична топлотворна способност не по-малка от 30 MJ/kg.

2. други опасни горими течни отпадъци, извън посочените по т. 1, при чието изгаряне емисиите на вредни вещества не превишават емисиите, които се получават при изгаряне на газол съгласно определението по § 1, т. 2 от допълнителната разпоредба на Наредбата за изискванията за качеството на течните горива, условията, реда и начина за техния контрол, приета с Постановление № 156 от 15.VI.2003 г. на Министерски съвет (ДВ, бр. 66 от 2003 г.).

(4) В зависимост от вида на съответната инсталация за изгаряне или инсталация за съвместно изгаряне, условието по ал. 3, т. 2 се отнася за емисиите в отпадъчните газове на всички нормирани вредни вещества (замърсители) съгласно приложение № 1 или приложение № 2 на Наредбата, получени непосредствено в резултат на изгарянето или съвместното изгаряне на опасни отпадъци в нея.

(5) За извършване на дейности в опитни инсталации по ал. 2, т. 2 се изисква разрешение, издадено по реда на чл. 37 ЗУО.

Глава втора **РАЗРЕШАВАНЕ НА ДЕЙНОСТИТЕ ПО ИЗГАРЯНЕ И СЪВМЕСТНО** **ИЗГАРЯНЕ НА ОТПАДЪЦИ**

Чл. 3. (1) За извършване на дейности по оползотворяване и/или обезвреждане на отпадъци в инсталации за изгаряне или инсталации за съвместно изгаряне се изисква:

1. разрешение, издадено по реда на чл. 37 ЗУО или

2. комплексно разрешително, издадено по реда на Глава седма, раздел II ЗООС.

(2) За изграждане и експлоатация на инсталации за изгаряне или инсталации за съвместно изгаряне на отпадъци, попадащи в обхвата на Глава седма, раздел II ЗООС се изисква комплексно разрешително по ал. 1, т. 2.

(3) Инвестиционното проектиране, разрешаването на строителството, изграждането и въвеждането в експлоатация на инсталации за изгаряне или инсталации за съвместно изгаряне на отпадъци се извършва по реда на Закона за устройство на територията, след извършване на процедура по оценка на въздействието върху околната среда (ОВОС) по реда на Глава шеста от ЗООС.

(4) В документа по чл. 39, т. 4 ЗУО, който се прилага към заявлението за издаване на разрешението по ал. 1 т. 1, се посочват проектните решения на

инсталациите, използваното оборудване и технологичните режими на експлоатацията им при изгаряне на различните по вид отпадъци.

(5) В програмата за управление на дейностите по отпадъците, която се прилага към заявлението за издаване на разрешението или комплексното разрешително по ал. 1, се предвиждат мерки, осигуряващи:

1. оползотворяване на получената при изгарянето топлинна енергия, чрез нейното използване за производство на електрическа енергия в когенерация, за производство на технологична пара, за битово отопление или за други цели;
2. намаляване на количеството и опасните свойства на остатъците от изгарянето и тяхното оползотворяване;
3. обезвреждане на остатъците от изгарянето, които не могат да бъдат оползотворени или чието образуване не може да бъде предотвратено.

Чл. 4. Разрешенията и комплексните разрешителни по чл. 3, ал. 1 се издават от компетентните органи, когато информацията в подадените заявления съгласно чл. 38 ЗУО или чл. 122 ЗООС доказва, че предложените методи за вземане на проби и методи и средства за измерване на емисиите на вредни вещества в атмосферния въздух и емисиите на вредни и опасни вещества в отпадъчните води отговарят на изискванията по приложение № 3.

Чл. 5. (1) В рамките на съответните условия по чл. 42, ал. 2 ЗУО или чл. 123 ЗООС, освен условията по чл. 4, в разрешенията или комплексните разрешителни по чл. 3, ал. 1 за изгаряне или съвместно изгаряне на отпадъци се включват и:

1. вида и количествата на отпадъците, разрешени за третиране в дадената инсталация – по кодове от списъка по Приложение 1 от Наредба № 3 от 2004 г. за класификация на отпадъците;
2. общия капацитет на инсталацията за изгаряне или съвместно изгаряне на отпадъци;
3. методите за вземане на проби и методите и средствата за измерване на емисиите на вредни вещества в отпадъчните газове и емисиите на вредни и опасни вещества в отпадъчните води за извършване на собствени измервания, установени с наредбата.

(2) В разрешенията или комплексните разрешителни по чл. 3, ал. 1 за изгаряне или съвместно изгаряне на опасни отпадъци, освен изискванията по ал. 1 за всеки отделен вид опасен отпадък се посочват и минималните и максимални количества за съответния отпадък, които могат да бъдат изгорени, изразени като маса, включително минималните и максимални стойности на топлотворната им способност, възможното максимално съдържание на вредни вещества в тях, като ПХБ/ПХТ, ПХФ хлор, флуор, сяра, тежки метали.

Чл. 6. Когато операторът на дадена инсталация за изгаряне или инсталация за съвместно изгаряне на отпадъци, които не притежават опасни свойства, предвижда такава промяна в работата на инсталацията, която е в състояние да доведе до изгарянето или съвместното изгаряне в нея на опасни отпадъци, се счита, че тази промяна е съществена по смисъла на § 1, т. 41 от допълнителните разпоредби на ЗООС.

Глава трета ПРИЕМАНЕ НА ОТПАДЪЦИТЕ

Чл. 7. Операторите на инсталации за изгаряне или инсталации за съвместно изгаряне на отпадъци предприемат необходимите предпазни мерки при доставяне и приемане на отпадъците, осигуряващи предотвратяване или намаляване на отрицателното въздействие върху околната среда, включително замърсяването на атмосферния въздух, на почвите, повърхностните и подземните води, отделянето на миризми и шумове, и произтичащият от тях риск за човешкото здраве.

Чл. 8. (1) Операторите на инсталации за изгаряне или инсталации за съвместно изгаряне измерват при приемането на доставените отпадъци тяхното количество, изразено като маса.

(2) Когато това е възможно, измерването на количеството по ал. 1 се извършва поотделно за всеки вид отпадък по кодове от списъка по приложение № 1 от Наредба № 3 от 2004 г. за класификация на отпадъците.

Чл. 9. (1) Преди да приемат доставените опасни отпадъци операторите на инсталации за изгаряне и инсталации за съвместно изгаряне са длъжни:

1. да извършат проверка на следната придружаваща отпадъците документация:

- а) транспортна карта, определена с наредбата по чл. 27, ал. 1 ЗУО;
- б) документ за превода по образец, утвърден с наредбата по чл. 72, ал. 2 ЗУО, в случаите на внасяне на отпадъците;
- в) превозен документ за опасни товари съгласно Наредба № 40 от 2004 г. за условията и реда за извършване на автомобилен превоз на опасни товари (ДВ, бр.15 от 2004 г.) или Наредба № 46 от 2001 г. за железопътен превоз на опасни товари (ДВ, бр. 107 от 2001 г.), както и международните правни актове за превоз на опасни товари, ратифицирани от Република България със закон.

2. да разполагат с необходимата информация за вида и количеството на опасните отпадъци, за осигуряване спазването на условията в разрешението или комплексното разрешително на съответната инсталация съгласно чл. 5, ал. 2;

3. преди разговарването да вземат представителни проби за анализ и проверка на съответствието на отпадъците с представените данни за тях по т. 2, включително да се определи вида на приетите за третиране отпадъци, в т.ч. и от страна на компетентните органи.

(2) Информацията по ал. 1, т. 2 включва:

1. данни за лицето, при чиято дейност се образуват отпадъците, техния произход и технологичните процеси, от които се образуват, съдържащи се в документацията по ал. 1 т. 1;

2. данни за физическите характеристики и химичния състав на отпадъците, както и друга информация, позволяваща да се прецени пригодността им за предвидения процес на изгаряне;

3. свойствата по приложение № 2 от Наредба № 3 от 2004 г. за класификация на отпадъците, които определят отпадъците като опасни;

4. веществата, с които не се допуска да бъдат смесвани отпадъците и предпазните мерки, които трябва да се вземат при третирането им.

(3) Пробите по ал. 1, т. 3, се вземат, когато това е възможно, отделно за всеки вид отпадък по кодове от списъка по приложение № 1 от Наредба № 3 от 2004 г. за класификация на отпадъците.

(4) Пробите по ал.1, т. 3 се съхраняват от операторите не по-малко от един месец след датата на изгаряне на съответните отпадъци.

(5) Информацията по ал. 1 и 2, включително резултатите от извършените анализи се съхранява от оператора за срок от 5 години.

(6) Изискването по ал. 1, т. 3 не се прилага при приемане на биологични отпадъци и отпадъци, класифицирани като инфекциозни съгласно приложение № 2 от Наредба № 3 от 2004 г. за класификация на отпадъците.

Чл. 10.(1) Изискванията на чл. 8 и 9 могат да не се прилагат при приемането на отпадъци, които се образуват и изгарят, в т.ч. съвместно, в рамките на една и съща площадка, и са собственост на оператора на инсталацията за изгаряне или инсталацията за съвместно изгаряне на отпадъци.

(2) Изключенията от прилагането на изискванията на чл. 8 и 9 съгласно ал. 1 се допускат от компетентните органи с издадените от тях разрешения или комплексни разрешителни по чл. 3, ал. 1.

Глава четвърта

УСЛОВИЯ ЗА ПРОЕКТИРАНЕ, ИЗГРАЖДАНЕ И ЕКСПЛОАТАЦИЯ

Чл. 11. (1) Инсталациите за изгаряне се проектират, изграждат и/или експлоатират по начин, осигуряващ достигането на такава степен на изгаряне, при която съдържанието на общ органичен въглерод в шлаката и дънната пепел е по-ниско от 3% или загубата при наляване е по-малка от 5% от сухото тегло на шлаката и дънната пепел.

(2) За осигуряване достигането на степента на изгаряне по предходната алинея могат да се прилагат подходящи методи за предварително третиране на отпадъците като натрошаване, разпръскване, смесване или други.

Чл. 12. (1) Инсталациите за изгаряне на отпадъци се проектират, изграждат и/или експлоатират по начин, при който:

1. след последното подаване в горивната камера на въздух за процеса на изгаряне, температурата на хомогенната газова смес, получена при смесване на подадения въздух и получените в процеса на изгаряне газове, достига контролируемо до температура, не по-ниска от 850 °С.

2. времето на престой на хомогенната газова смес при посочената в т. 1 температура е не по-малко от 2 секунди.

(2) Инсталациите за съвместно изгаряне на отпадъци се проектират, изграждат и/или експлоатират по начин, при който:

1. получените в процеса на изгаряне газове достигат контролируемо до температура не по-ниска от 850 °С;

2. времето на престой на газовете при температурата по т. 1 е не по-малко от 2 секунди.

(3) При изгаряне на опасни отпадъци със съдържание на халогенирани органични вещества, по-голямо от един процент (масов), изразено като хлор, времето на престой на газовата смес съгласно ал. 1, т. 2 и на газовете съгласно ал. 2, т. 2 е при температура не по-ниска от 1100 °С.

(4) Температурата в инсталациите за изгаряне се измерва в близост до вътрешната стена или в друга представителна точка от горивната камера, определена от компетентните органи с разрешения или комплексните разрешителни по чл. 3, ал. 1.

Чл. 13. (1) Всяка отделна пещ в рамките на инсталацията за изгаряне се оборудва с не по-малко от една спомагателна горелка.

(2) Спомагателните горелки по ал. 1 се задействат автоматично, когато температурата на получените в резултат от процеса на изгаряне газове, след

последното подаване на въздух за поддържане на горенето, се понижи под съответните стойности съгласно чл. 12, ал. 1, т. 1 или чл. 12, ал. 3.

(3) Спомагателните горелки по ал. 1 осигуряват поддържането на съответните минимални стойности за температурата съгласно чл. 12, ал. 1, т. 1 или чл. 12, ал. 3 по време на операциите по пускане в действие и спиране на инсталацията за изгаряне, включително дотогава, докато в горивната камера има неизгорели отпадъци.

(4) В случаите по ал. 2 и ал. 3 спомагателните горелки се захранват единствено с природен газ, втечнени въглеводородни газове или газбол.

Чл. 14. (1) Инсталациите за изгаряне и инсталациите за съвместно изгаряне се оборудват със системи за автоматично преустановяване на подаването на отпадъци в тях.

(2) Автоматично се преустановява подаването на отпадъци за изгаряне в следните случаи:

1. по време на операциите по пускане на инсталациите за изгаряне или инсталациите за съвместно изгаряне - до достигане на съответната минимална температура по чл. 12, ал. 1-3 или определената от компетентните органи задължителна минимална температура съгласно чл. 15 или чл. 16;
2. при всяко понижаване на температурата под съответните минимални стойности по чл. 12, ал. 1-3 или определената от компетентните органи задължителна минимална температура съгласно чл. 15 или чл. 16;
3. при всяко превишаване на една или повече от установените в наредбата норми за допустими емисии на вредни вещества, изпускани в атмосферния въздух поради смущение в работата или повреди в пречиствателните съоръжения, регистрирано при извършване на задължителните непрекъснати измервания по реда на Глава девета.

Чл. 15. Компетентните органи могат да допускат прилагането на изисквания, различни от тези по чл. 12, ал. 1 и ал. 3 и чл. 13 за конкретни отпадъци или процеси на термично третиране, използвани в инсталация за изгаряне с издаваните от тях разрешения или комплексни разрешителни по чл. 3, ал. 1, при условие че:

1. се спазват останалите изисквания на Наредбата;
2. получените в резултат на изгарянето остатъци не са в по-голямо количество и не съдържат повече органични съединения в сравнение с остатъците, които биха се получили при спазването на изискванията по чл. 12, ал. 1 и ал. 3 и чл. 13.

Чл. 16. Компетентните органи могат да допускат прилагането на изисквания, различни от тези по чл. 12, ал. 2 и ал. 3 за конкретни отпадъци или процеси на термично третиране, използвани в инсталация за съвместно изгаряне, с издаваните от тях разрешения или комплексни разрешителни по чл. 3, ал. 1, при условие че:

1. са спазени нормите за допустими емисии (НДЕ) на въглероден оксид и органични съединения, изразени като общ органичен въглерод съгласно приложение № 1;
2. отпадъците, образувани от предприятия на целулозно-хартиената промишленост се изгарят съвместно на площадката, на която са

образувани в съществуващи котли за изгаряне на дървесни кори при спазване на условието по т. 1.

Чл. 17. В случаите по чл. 15 и чл. 16 компетентните органи определят с издаваните от тях разрешения или комплексни разрешителни минималната температура и времето на престой на образуванията в резултат от процеса на изгарянето газове, които са задължителни за спазване при експлоатацията на съответните инсталации за изгаряне или инсталации за съвместно изгаряне.

(2) Минималната температура и времето на престой по предходната алинея се определят така, че тяхното спазване да осигурява съответствие с изискванията по чл. 15 и чл. 16.

Чл. 18. (1) Инсталациите за изгаряне и инсталациите за съвместно изгаряне се проектират, изграждат и/или експлоатират по начин, осигуряващ предотвратяването на емисиите на вредни вещества в отпадъчните газове, които са в състояние да доведат до увеличаване нивата на вредните вещества над установените норми за съдържанието им в атмосферния въздух.

(2) Отпадъчните газове от инсталациите за изгаряне и инсталациите за съвместно изгаряне се изпускат организирано през изпускателни устройства (комини).

(3) Височината на изпускателните устройства по ал. 2 се определя в съответствие с Методиката за изчисляване височината на изпускателните устройства, разсейването и очакваните концентрации на вредни вещества в приземния слой, издадена на основание чл. 11, ал. 3 от Закона за чистотата на атмосферния въздух (ЗЧАВ).

(4) Височината на изпускателните устройства по ал. 2 осигурява спазването на нормите за съдържание на вредни вещества в атмосферния въздух, утвърдени с наредбите по чл. 6 ЗЧАВ.

Чл. 19. (1) Топлината, получена при експлоатация на инсталации за изгаряне или инсталации за съвместно изгаряне се оползотворява.

(2) В случаите когато изпълнението на изискването по ал. 1 е практически неприложимо, компетентните органи могат да допускат изключения от прилагането му към отделни инсталации с издаваните от тях разрешения или комплексни разрешителни по чл. 3, ал. 1.

Чл. 20. Инфекциозни отпадъци се изгарят в пещите на инсталациите за изгаряне или инсталациите за съвместно изгаряне без да се смесват предварително с други видове отпадъци и без да се извършват преки манипулации с тях.

Чл. 21. (1) Експлоатацията на инсталации за изгаряне или инсталации за съвместно изгаряне на отпадъци се извършва от квалифициран персонал в съответствие с изискванията на нормативните актове за здравословни и безопасни условия на труд за различните видове дейности, видове работи и работно оборудване, свързани с дейностите по третиране на отпадъците.

(2) Операторите на инсталации за изгаряне или инсталации за съвместно изгаряне на отпадъци изготвя и утвърждава инструкции за безопасни и здравословни условия на труд за отделните видове работни места.

(3) Изискванията към квалификацията на персонала се определят в длъжностните им характеристики.

(4) Управлението на инсталациите за изгаряне и инсталациите за съвместно изгаряне на отпадъци се възлага на технически компетентно физическо лице, притежаващо необходимата квалификация.

Глава пета

НОРМИ ЗА ДОПУСТИМИ ЕМИСИИ НА ВРЕДНИ ВЕЩЕСТВА В ОТПАДЪЧНИТЕ ГАЗОВЕ

Чл. 22. (1) Инсталациите за изгаряне се проектират, изграждат и/или експлоатират така, че съдържанието на вредни вещества в изпусканите отпадъчни газове да не превишава съответните норми за допустими емисии (НДЕ) съгласно Приложение № 1.

(2) Компетентните органи могат да допускат с издаваните от тях разрешения или комплексни разрешителни по чл. 3, ал. 1 отклонения от прилагането на НДЕ по т. 5.1 и 5.2 на Приложение № 1 за инсталации за изгаряне в кипящ слой, при условие че емисиите на въглероден оксид от тези инсталации не превишават НДЕ от 100 mg/Nm^3 , определени като средночасова стойност.

Чл. 23. (1) Инсталациите за съвместно изгаряне се проектират, изграждат и/или експлоатират така, че съдържанието на вредни вещества в изпусканите отпадъчни газове да не превишава съответните НДЕ съгласно Приложение № 2.

(2) Когато над 40% от отделената в процеса на изгаряне топлина се получава в резултат от изгарянето на опасни отпадъци, към инсталациите по ал. 1 се прилагат НДЕ по Приложение № 1.

(3) Към инсталациите по ал. 1 за съвместно изгаряне на смесени битови отпадъци се прилагат НДЕ по Приложение № 1.

(4) Компетентните органи могат да допускат с издаваните от тях разрешения или комплексни разрешителни по чл. 3, ал. 1 отклонения от прилагането на НДЕ по т. 3.3 от приложение № 2 при циментови пещи, прилагащи съвместно изгаряне на отпадъци в случаите, когато операторът на инсталацията докаже с подаденото заявление и приложените към него документи, че серният диоксид и общият органичен въглерод не са образувани при изгарянето на отпадъци.

Чл. 24. Резултатите от измерванията за проверка на съответствието с НДЕ, се привеждат към условията по чл. 45.

Глава шеста

ЕМИСИОННИ НОРМИ ЗА ДОПУСТИМО СЪДЪРЖАНИЕ НА ВРЕДНИ И ОПАСНИ ВЕЩЕСТВА В ОТПАДЪЧНИТЕ ВОДИ

Чл. 25.(1) Инсталациите за изгаряне и инсталациите за съвместно изгаряне на отпадъци се проектират, изграждат и/или експлоатират по начин, който да предотврати или ограничи заустването на отпадъчните води от газоочистката във водни обекти.

(2) В случаите, когато техническите условия не позволяват предотвратяване по ал. 1, отпадъчните води от газоочистката на инсталации за изгаряне и инсталации за съвместно изгаряне на отпадъци се заустват във водни обекти след третирането им по начин, при който съдържанието на вредни и опасни вещества в отпадъчните води не превишава индивидуалните емисионни ограничения в комплексното разрешително по чл. 3, ал. 1, т. 2 или разрешителното за заустване на отпадъчни води във воден обект, издадено по реда на Глава четвърта от Закона за водите и Наредба № 10 от 2001 г. за

издаване на разрешителни за заустване на отпадъчни води във водни обекти и определяне на индивидуалните емисионни ограничения на точкови източници на замърсяване (ДВ, бр.66 от 2001 г.).

(3) Индивидуалните емисионни ограничения по ал. 2 не могат да бъдат по-малко строги от емисионните норми за допустимо съдържание на вредни и опасни вещества в отпадъчните води от газоочистката по приложение № 4.

(4) Инсталациите за изгаряне и инсталациите за съвместно изгаряне на отпадъци се проектират, изграждат и/или експлоатират по начин, който осигурява спазване на нормите за допустимо съдържание на замърсяващи вещества в договора за заустване на отпадъчни води в канализационната система, сключен с лицето, което експлоатира канализационната система, съгласно Наредба № 7 от 2000 г. за условията и реда за заустване на производствени отпадъчни води в канализационните системи на населените места (ДВ, бр.98 от 2000 г.), когато отпадъчните води се заустват или се предвижда да се заустват в канализационната система на населено място.

Чл. 26. За заустване на отпадъчните води от инсталациите за изгаряне или инсталациите за съвместно изгаряне на отпадъци се изисква:

1. при заустване във водни обекти - разрешително, издадено съгласно чл. 46, ал. 1 от Закона за водите и Наредба № 10 от 2001 г. за издаване на разрешителни за заустване на отпадъчни води във водни обекти и определяне на индивидуалните емисионни ограничения на точкови източници на замърсяване или комплексно разрешително съгласно чл. 3, ал. 1, т. 2;

2. при заустване в канализационната система - договор, сключен по реда на чл. 4 на Наредба № 7 от 2000 г. на министъра на околната среда и водите за условията и реда за заустване на производствени отпадъчни води в канализационните системи на населените места (ДВ, бр.98 от 2000 г.).

Чл. 27. (1) С разрешителните по чл. 26, т. 1 се определят условия за осигуряване спазването на изискванията по чл. 25, ал. 2.

(2) С разрешенията или комплексните разрешителни по чл. 3, ал. 1 се определят условия за осигуряване спазването на:

1. основни работни параметри (рН, температура и дебит) за управление на процеса на пречистване на отпадъчните води;

2. други работни параметри за управление на процеса на пречистване на отпадъчните води, които са необходими с оглед на специфичните технически условия в съответното пречиствателно съоръжение.

Чл. 28. (1) В случаите, когато отпадъчните води от газоочистката се третират на площадката на инсталацията за изгаряне или инсталацията за съвместно изгаряне:

1. в пречиствателно съоръжение, предназначено само за тях, индивидуалните емисионни ограничения по чл. 25, ал. 2 се прилагат към мястото, където отпадъчните води напускат инсталациите за изгаряне или инсталациите за съвместно изгаряне на отпадъци;

2. заедно с други отпадъчни води от същата инсталация в общо пречиствателно съоръжение, измерванията, посочени в Глава девета се извършват:

- а) в потока отпадъчни води от газоочистката, непосредствено преди заустването им в общото пречиствателно съоръжение;
- б) в потока на отпадъчните води от другите налични съоръжения и инсталации, непосредствено преди заустването им в общото пречиствателно съоръжение;
- в) на мястото, където третираните отпадъчни води напускат инсталациите за изгаряне или инсталациите за съвместно изгаряне.

(2) В случаите по ал. 1, т. 2 за определяне на масовите концентрации на вредни и опасни вещества в потока отпадъчни води при напускането на инсталацията за изгаряне или инсталацията за съвместно изгаряне, които се дължат на отпадъчните води, получени от газоочистката, операторът извършва съответните изчисления по масов баланс с цел да се установи спазването на емисионните норми по приложение № 4.

Чл. 29. В случаите, когато отпадъчни води от газоочистката се третират в пречиствателно съоръжение извън съответната инсталация за изгаряне или съвместно изгаряне на отпадъци:

1. индивидуалните емисионни ограничения по чл. 25, ал. 2 се прилагат в точката, в която отпадъчните води напускат пречиствателното съоръжение, ако то е предназначено единствено за пречистване на отпадъчни води от газоочистката на инсталации за изгаряне или инсталации за съвместно изгаряне;
2. операторът извършва изчисления по масов баланс, за да определи масовите концентрации на вредни и опасни вещества в потока на отпадъчните води на изход от пречиствателното съоръжение, които се дължат на отпадъчните води, получени от газоочистката, с цел да се установи спазването на емисионните норми по приложение № 4, ако пречиствателното съоръжение не е предназначено единствено за третиране на отпадъчни води, произхождащи от инсталации за изгаряне или инсталации за съвместно изгаряне.

Чл. 30. Не се допуска постигането на индивидуалните емисионни ограничения по чл. 25, ал. 2 чрез разреждане на отпадъчните води.

Чл. 31. (1) Площадките на инсталациите за изгаряне или инсталациите за съвместно изгаряне, включително принадлежащите към тях площадки за временно съхраняване на отпадъци, се проектират и/или експлоатират по начин, осигуряващ:

1. предотвратяване замърсяването на почвите, повърхностните и/или подземните води в случаите на аварийно изпускане на вредни или опасни вещества.
2. недопускане на нерегламентирано изпускане на вредни или опасни вещества.

(2) Замърсените дъждовни води от площадките на инсталациите за изгаряне или инсталациите за съвместно изгаряне, както и тези, получени вследствие на разливи или операции по гасене на пожари, се събират и съхраняват в резервоари, предназначени за целта.

(3) Обемът на резервоарите по ал. 2 и времето на престой на замърсените води в тях следва да осигурява възможността за анализирането и/или третирането на последните преди заустването им.

Глава седма

ОСТАТЪЦИ ОТ ИЗГАРЯНЕТО

Чл. 32. (1) Операторите на инсталации за изгаряне и инсталации за съвместно изгаряне на отпадъци предприемат мерки, осигуряващи ограничаване на количеството и опасните свойства на остатъците, получени при експлоатацията на инсталациите в съответствие с най-добрите налични техники.

(2) Остатъците по ал. 1, чието образуване не може да бъде предотвратено се оползотворяват в или извън съответната инсталация за изгаряне или инсталация за съвместно изгаряне.

(3) В случаите, когато изискването по ал. 2 не е приложимо, остатъците от изгарянето се обезвреждат съгласно изискванията на Закона за управление на отпадъците и подзаконовите нормативни актове по прилагането му.

Чл. 33. Транспортирането и временното съхраняване на сухи прахообразни остатъци (прах от котли и сухи остатъци от пречистването на получените при горенето газове или др.), се извършва в затворени контейнери или по друг начин, осигуряващ предотвратяване замърсяването на околната среда.

Чл. 34.(1) Начините за оползотворяване и/или обезвреждане на отделните остатъци от експлоатацията на инсталацията за изгаряне или съвместно изгаряне се определят въз основа на анализ на техните физични и химични характеристики и риска за човешкото здраве и за замърсяването на околната среда.

(2) Анализите по ал. 1 включват определяне на общото количество разтворими компоненти и съдържанието на тежки метали в тях.

Глава осма МОНИТОРИНГ И КОНТРОЛ

Чл. 35. Инсталациите за изгаряне и инсталациите за съвместно изгаряне на отпадъци се оборудват със средства за измерване, като се използват измервателни методи, осигуряващи мониторинг на установените с наредбата задължителни технически параметри, условия за експлоатация, НДЕ и емисионни норми.

Чл. 36. Изискванията към измерванията на емисиите на вредни и/или опасни вещества от инсталациите за изгаряне и инсталациите за съвместно изгаряне се определят изрично с условията в разрешенията и комплексните разрешителни по чл. 3, ал. 1 и/или разрешителните по чл. 26, т. 1.

Чл. 37. Разположението на точките за вземане на проби или за измерване се определят от компетентните органи с издаваните от тях разрешения и комплексни разрешителни по чл. 3, ал. 1 и/или разрешителните по чл. 26, т. 1.

Чл. 38. (1) Правилният монтаж и функционирането на средствата за непрекъснати (автоматични) измервания на емисиите на вредни вещества в атмосферния въздух и емисиите на вредни и опасни вещества в отпадъчните води подлежат на контрол и ежегодни проверочни тестове.

(2) Контролът и тестовете по предходната алинея се възлагат от оператора и се извършват от акредитирани лица и лаборатории, притежаващи атестат за извършване на тези дейности, издаден от Изпълнителна агенция "Българска служба за акредитация".

(3) Калибрирането на средствата за измерване по ал. 1 се извършва не по-малко от един път на три календарни години, чрез паралелни измервания при използване на установените сравнителни методи.

Чл. 39. Периодичните измервания за определяне на емисиите на вредни вещества в атмосферния въздух и емисиите на вредни и опасни вещества в отпадъчните води се извършват съгласно условията по т. 1 и т. 2 на Приложение № 3.

Глава девета **ИЗИСКВАНИЯ КЪМ ИЗМЕРВАНИЯТА НА ЕМИСИИТЕ**

Чл. 40. При спазване на условията по приложение № 3, емисиите на вредни вещества, изпускани в атмосферния въздух от инсталациите за изгаряне или инсталациите за съвместно изгаряне на отпадъци и свързаните с тях технологични параметри, подлежат на следните измервания:

1. непрекъснато (автоматично) измерване на нивата на азотни оксиди, въглероден оксид, общ прах (прахови частици), органични съединения, хлороводород, флуороводород и серен диоксид - в случаите, когато за тях са установени НДЕ;
2. не по-малко от две периодични измервания на нивата на тежки метали и диоксини и фурани, в рамките на една календарна година, като през първите дванадесет месеца от експлоатацията на инсталацията се осъществява едно измерване на всеки три месеца;
3. непрекъснато измерване на обемния дебит, налягането и температурата на отпадъчните газове, и съдържанието на кислород и водни пари в тях;
4. непрекъснато измерване на температурата по чл. 12, чл. 14 и чл. 17 в близост до вътрешната стена или в друга представителна точка от горивната камера съгласно чл. 12, ал. 4.

Чл. 41. Съдържанието на кислород в отпадъчните газове, времето на престой и задължителната минимална температура се проверяват при всяко пускане в експлоатация на инсталацията за изгаряне или инсталацията за съвместно изгаряне, включително при възможно най-неблагоприятните условия на експлоатация, които могат да се предвидят.

Чл. 42. (1) Непрекъснатото измерване на емисиите на флуороводород по чл. 40, т. 1 не се извършва в случаите, когато използваните в дадена инсталация за изгаряне или инсталация за съвместно изгаряне методи за пречистване на емисиите на хлороводород осигуряват постигането на установените НДЕ на хлороводород.

(2) В случаите по ал. 1 емисиите на флуороводород подлежат на периодични измервания не по-малко от два пъти за една календарна година, като в течение на първите дванадесет месеца от експлоатацията на инсталацията се осъществява едно измерване на всеки три месеца.

Чл. 43. (1) Непрекъснатото измерване на съдържанието на водни пари по чл. 40, т. 3 не се извършва в случаите, когато пробите от отпадъчните газове се изсушават преди анализа на емисиите.

(2) В случаите по ал. 1 съдържанието на водни пари се определя периодично.

Чл. 44. (1) Компетентните органи могат да допускат с издаваните от тях разрешения или комплексни разрешителни по чл. 3, ал. 1 замяната на непрекъснатите измервания на емисиите на хлороводород, флуороводород и серен диоксид по чл. 40, т. 1 с периодични в случаите, когато операторът на инсталацията докаже с подаденото от него заявление и приложените към него

документи, че емисиите на тези вредни вещества при никакви обстоятелства няма да превишават установените за тях НДЕ.

(2) В случаите по ал. 1 периодичните измервания се извършват не по-малко от два пъти за една календарна година, като през първите дванадесет месеца от експлоатацията на инсталацията се осъществява едно измерване на всеки три месеца.

Чл. 45. (1) Резултатите от осъществените измервания на емисиите на вредни вещества и свързаните с тях технологични параметри по чл. 40 се привеждат към следните условия:

1. при изгаряне на отработени масла - температура 273 К, налягане 101,3 кРа, съдържание на кислород 3%, сух газ;

2. при останалите инсталации за изгаряне - температура 273 К, налягане 101,3 кРа, съдържание на кислород 11%, сух газ.

(2) В случаите, когато отпадъците се изгарят, в т.ч. съвместно, в обогатена с кислород среда, резултатите от измерванията се привеждат към съдържание на кислород, установено от компетентните органи с разрешенията или комплексните разрешителни по чл. 3, ал. 1 в зависимост от особеностите на конкретната инсталация.

(3) При изгаряне на отпадъци в инсталации за съвместно изгаряне резултатите от измерванията се привеждат към общото съдържание на кислород, изчислено по реда на т. 1 от Приложение № 2.

(4) В случаите, когато емисиите на вредни вещества в атмосферния въздух се ограничават чрез третиране на отпадъчните газове в инсталация за изгаряне или инсталация за съвместно изгаряне на опасни отпадъци, привеждането на кислородното съдържание към посочените в ал. 1 стойности се допуска единствено при условие, че съдържанието на кислород през периода на измерване на дадено вредно вещество превишава посочените в ал. 1 стойности.

(5) В случаите по предходните алинеи привеждането на съдържанието на кислород се извършва по формулата, посочена в Приложение № 5.

Чл. 46. (1) Всички резултати от измерванията се регистрират, обработват и представят на компетентния орган, издал разрешението по чл. 3, ал. 1, т. 1 или на органа за контрол на комплексното разрешително по чл. 3, ал. 1, т. 2, под формата на доклад, който му позволява да провери спазването на условията, определени в разрешенията или комплексните разрешителни, както и спазването на експлоатационните условия, нормите за допустими емисии и емисионни норми, установени с наредбата.

(2) Докладът по ал. 1 за предходната година се представя от оператора на инсталацията за изгаряне или инсталацията за съвместно изгаряне в срок до 31 март на текущата година.

Чл. 47. Нормите за допустими емисии в атмосферния въздух са спазени, когато:

1. нито една от измерените средноденонощни стойности не превишава НДЕ по т. 1 от приложение № 1 или тези по приложение № 2 и 97% от средноденонощните стойности в рамките на една календарна година не превишават НДЕ по т. 5.1 от приложение № 1;

2. нито една от половинчасовите средни стойности не превишава НДЕ, посочени в колона А на таблица 2 от т. 2 на приложение № 1 или 97% от половинчасовите средни стойности в рамките на една календарна година

не превишават НДЕ, посочени в колона Б на таблица 2 от т. 2 на приложение № 1;

3. нито една от средните стойности за периодите на вземане на проби при периодични измервания на тежки метали, диоксини и фурани не превишава съответните НДЕ съгласно т. 3 и 4 на приложение № 1 или приложение № 2;

4. са изпълнени изискванията на т. 5.2 от приложение № 1 или на приложение № 2.

Чл. 48. (1) Половинчасовите средни стойности и десетминутните средни стойности се определят за периода на ефективна експлоатация на инсталацията за изгаряне или инсталацията за съвместно изгаряне, с изключение на операциите по нейното пускане и спиране, по време на които не се изгарят отпадъци, въз основа на измерените стойности след изваждане на стойността на доверителния интервал, посочен в т. 3 на приложение № 3.

(2) Средноденоношните стойности се изчисляват въз основа на изчислените стойности по ал. 1.

(3) За валидни средноденоношни стойности се считат тези, които са изчислени въз основа на не по-малко от 43 половинчасови средни стойности за едно денонощие, т.е. най-много 5 половинчасови средни стойности за едно денонощие могат да бъдат отхвърлени поради неправилно функциониране, поддръжка и/или ремонт на средствата за непрекъснато измерване.

(4) В рамките на една календарна година не повече от десет средноденоношни стойности могат да бъдат отхвърлени поради неправилно функциониране, поддръжка и/или ремонт на средствата за непрекъснато измерване.

Чл. 49. Средните стойности за периода на вземане на проби и средните стойности от периодичните измервания на емисиите на флуороводород, хлороводород и серен диоксид се определят в съответствие с изискванията на чл. 36 и чл. 37 и условията по приложение № 3.

Чл. 50. В местата, определени в чл. 28, ал. 1 и чл. 29, т. 1, се извършват следните анализи на отпадъчните води от газоочистката на инсталациите за изгаряне или инсталациите за съвместно изгаряне:

1. непрекъснати измервания на параметрите, посочени в чл. 27, ал. 2;
2. ежедневно количествено определяне на неразтворените вещества по т. 1 от приложение № 4 чрез еднократна или съставна представителна проба от отпадъчните води за период от 24 часа;
3. определяне на веществата, посочени в точки от 2 до 10 от приложение № 4 чрез съставна представителна проба от отпадъчните води за период от 24 часа, което се извършва най-малко веднъж месечно;
4. определяне на веществата, съгласно т. 11 от приложение № 4 най-малко веднъж на 3 месеца през първата година от експлоатацията на инсталацията и най-малко веднъж на 6 месеца след изтичането на този период.

Чл. 51. (1) Мониторингът на третираните отпадъчни води от инсталациите за изгаряне или инсталациите за съвместно изгаряне се извършва при спазване на чл. 174 от Закона за водите.

(2) Анализите, определени в чл. 50, т. 1, както и редът за тяхното извършване се отразяват в разрешението или комплексното разрешително по чл. 3, ал. 1.

(3) Анализите, определени в чл. 50, т. 2-4, както редът и честотата им се отразяват в разрешителните по чл. 26, т. 1.

Чл. 52. Индивидуалните емисионни ограничения по чл. 25, ал. 2 за допустимо съдържание на вредни и опасни вещества в отпадъчните води от газоочистката са спазени, ако резултатите от анализите не превишават следните изисквания:

1. за веществата по чл. 50, т. 2 - едновременно в изискванията за 95%, и за 100% от всички измервания съгласно приложение № 4;
2. за веществата по чл. 50, т. 3 - в повече от едно измерване или в повече от 5% от всички измервания за едногодишен период;
3. за веществата по чл. 50, т. 4 - в нито едно от измерванията.

Чл. 53. В случаите, когато резултатите от извършените измервания показват, че е налице превишаване на една или повече от установените с наредбата норми за допустими емисии на вредни вещества в атмосферния въздух и емисионните норми за допустимо съдържание на вредни и опасни вещества в отпадъчните води, операторите информират незабавно писмено компетентните органи относно регистрираните превишения.

Глава десета

ОТКЛОНЕНИЯ ОТ НОРМАЛНИТЕ УСЛОВИЯ НА ЕКСПЛОАТАЦИЯ

Чл. 54. Компетентните органи определят с издаваните от тях разрешения и комплексни разрешителни по чл. 3, ал. 1 максимално допустимата продължителност поотделно на всички неизбежни технически спирания, смущения или повреди в работата на пречиствателните съоръжения или средствата за измерване, по време на които се допуска превишаване на установените с наредбата норми за допустими емисии на вредни вещества в атмосферния въздух и емисионните норми за допустимо съдържание на вредни и опасни вещества в отпадъчните води.

Чл. 55. В случай на производствена авария операторът ограничава или прекратява експлоатацията на инсталацията за изгаряне или съвместно изгаряне на отпадъци в най-краткия възможен за целта срок до възстановяване на нормалните условия за нейната експлоатация.

Чл. 56. (1) Инсталация за изгаряне или инсталация за съвместно изгаряне или част/пещ от нея не може да продължи да изгаря отпадъци повече от четири часа без прекъсване, считано от момента на регистриране на съответното превишаване на установените НДЕ в съответствие с изискванията на чл. 14, ал. 2, т. 3;

(2) Общата продължителност на периодите на експлоатация по ал. 1 в рамките на една календарна година не може да превишава шестдесет часа, независимо от броя на регистрираните превишения на НДЕ.

(3) Ограничението от шестдесет часа за една календарна година на общата продължителност на съответните периоди на експлоатация по ал. 2 се отнася общо за всички пещи от инсталацията, които са свързани към отделна система за пречистване на отпадъчните газове.

Чл. 57. При експлоатация на инсталации за изгаряне или съвместно изгаряне на отпадъци, при никакви обстоятелства, не се допуска нарушаване на:

1. нормата за допустими емисии в атмосферния въздух на общ прах (прахови частици) от 150 mg/Nm³, изразена като половинчасова средна стойност;
2. нормите за допустими емисии в атмосферния въздух на въглероден оксид и органични съединения;
3. изискванията към условията за експлоатация съгласно разрешението или комплексното разрешително по чл. 3, ал. 1.

Глава единадесета ОБЩЕСТВЕН ДОСТЪП ДО ИНФОРМАЦИЯТА

Чл. 58. Операторите на инсталации за изгаряне или съвместно изгаряне на отпадъци с номинален капацитет от два или повече тона на час осигуряват обществен достъп до доклада по чл. 46 по реда на Глава втора от ЗООС.

Чл. 59. Компетентните органи изготвят списък на инсталациите за изгаряне и инсталациите за съвместно изгаряне на отпадъци с номинален капацитет по-малък от два тона на час и осигуряват достъп на обществеността до него.

Чл. 60. (1) Считано от датата на влизане в сила на наредбата през интервал три години министърът на околната среда и водите изготвя доклад за резултатите от предходния тригодишен период на нейното прилагане.

(2) Докладите по ал. 1 се изготвят не по-късно от 9 месеца от края на обхванатия в тях тригодишен период.

(3) Достъпът до докладите се осъществява по реда на ЗООС.

ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. По смисъла на тази наредба:

1. “инсталация за изгаряне” е всяко неподвижно или подвижно техническо съоръжение или оборудване, което се използва за термично третиране на отпадъци, с или без оползотворяване на отделената в резултат на изгарянето топлина. Инсталацията за изгаряне включва площадката, на която е разположена, както и намиращите се на площадката пещи за изгаряне на отпадъци; съоръжения за приемане, временно съхраняване и инсталации за предварителна обработка на отпадъците; системите за захранване с отпадъци, гориво и въздух; котлите; инсталациите за пречистване на отпадъчните газове; инсталации за третиране и съхраняване на остатъците от изгарянето и на отпадъчните води; комини; устройствата и системите за контрол на процесите на изгаряне, и за регистриране и наблюдение на условията на изгаряне.

2. “термично третиране” включва изгаряне на отпадъците чрез окисляване, както и други термични процеси като пиролиза, газификация или плазмени процеси, доколкото веществата, получени от тези процеси се изгарят непосредствено след тях;

3. “инсталация за съвместно изгаряне” е всяка неподвижна или подвижна инсталация, чието основно предназначение е производството на енергия или на материални продукти, в която се изгарят отпадъци, с оглед на оползотворяването им като основно или допълнително гориво или с оглед на тяхното обезвреждане. В случай, че основната цел на съвместното изгаряне в дадена инсталация е обезвреждане на отпадъците, а не производство на енергия или материално производство, то инсталацията се счита като “инсталация за изгаряне” по смисъла на т. 1. Инсталацията за съвместно изгаряне включва площадката, на която е разположена, както и намиращите се на площадката

печи за съвместно изгаряне на отпадъци; съоръжения за приемане, временно съхраняване и инсталации за предварителна обработка на отпадъците; системите за хранване с отпадъци, гориво и въздух; котлите; инсталациите за пречистване на отпадъчните газове; инсталации за третиране и съхраняване на остатъците от изгарянето и на отпадъчните води; комини; устройствата и системите за контрол на процесите на изгаряне, и за регистриране и наблюдение на условията на изгаряне.

4. "Съществуваща инсталация за изгаряне" е всяка инсталация за изгаряне на отпадъци, която е въведена в експлоатация преди датата на влизане в сила на наредбата.

5. "Съществуваща инсталация за съвместно изгаряне" е всяка инсталация за съвместно изгаряне на отпадъци, за която е издадено разрешение или комплексно разрешително по чл. 3, ал. 1 и е въведена в експлоатация не по-късно от 28 декември 2004г.

6. "Компетентни органи" за прилагане изискванията на наредбата, в т.ч. за своевременното предприемане на необходимите и достатъчни мерки и действия по тяхното налагане са:

а) министърът на околната среда и водите - за инсталациите попадащи в обхвата на приложение № 4 ЗООС, както и в случаите по чл. 37, т. 2 ЗУО.

б) директорът на регионалната инспекция по околната среда и водите - в случаите по чл. 37, т. 1 ЗУО или по чл. 117, ал. 3 ЗООС.

7. "Номинален капацитет" е сумата на предоставените от производителя и потвърдени от оператора капацитети на всички отделни печи, в рамките на една инсталация за изгаряне или съвместно изгаряне, определен въз основа на топлотворната способност на отпадъците, която се изразява с количеството изгорени отпадъци за един час;

8. "Диоксини и фурани" са посочените в приложение № 6 полихлорирани дибензо-р-диоксини и дибензофурани;

9. "Остатъци" са всички течни или твърди материали, включително дънната пепел и шлаката, увлечена/лятяща пепел и прах от котли, твърдите продукти от процесите на третиране на отпадъчните газове, утайките от третирането на отпадъчните води, отработените катализатори и отработения активен въглен, които са отпадъци по смисъла на § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗУО и се образуват при процесите на изгаряне или съвместно изгаряне, третирането на отпадъчните газове или води или при други процеси, извършвани в инсталацията за изгаряне или съвместно изгаряне;

10. "Биомаса" са продукти, произхождащи от земеделието или горското стопанство, състоящи се изцяло или частично от растителни материали, чието енергийно съдържание може да бъде оползотворено, както и отпадъците, изброени в чл. 2, ал. 2, т. 1, букви от "а" до "д";

11. "Смесени битови отпадъци" са битовите отпадъци по смисъла на § 1, т. 2 от Допълнителните разпоредби на ЗУО с изключение на отпадъците, които се събират разделно при източниците им и попадат в подгрупа с код 20.01 и с изключение на отпадъците от подгрупа с код 20.02 съгласно списъка по приложение № 1 от Наредба № 3 от 2004 г. за класификация на отпадъците.

12. "Средноденонощни норми за допустими емисии (стойности)" са нормите за допустими емисии (стойностите) осреднени за период от 24 часа;

13. “Половинчасови норми за допустими емисии (стойности)” са нормите за допустими емисии (стойностите) осреднени за период от 30 минути.

§ 2. Когато за изграждането и експлоатацията на инсталации за съвместно изгаряне на отпадъци се изисква издаване на комплексно разрешително, водеща при определяне на производствената дейност е категорията на основната промишлена дейност, определена съгласно приложение № 4 ЗООС.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 3. Наредбата се издава на основание чл. 15, ал. 2 от Закона за управление на отпадъците (ДВ, бр. 86 от 2003 г.).

§ 4. Съществуващите инсталации за изгаряне или съвместно изгаряне на отпадъци се привеждат в съответствие с изискванията на тази наредба не по-късно от 31 декември 2006 година.

§ 5. Указания във връзка с прилагането на наредбата дава министърът на околната среда и водите.

§ 6. Периодичните измервания на емисиите на тежки метали и диоксини, и фурани в атмосферния въздух по чл. 40, т. 2 се заменят с непрекъснати след установяването на методи за измерването им със съответен БДС, в определен за целта от министъра на околната среда и водите срок.

§ 7. Нормите за допустими емисии на азотни оксиди по т. 1 и 2 на приложение № 1 се прилагат към инсталациите, които изгарят единствено опасни отпадъци от 1 януари 2007 г.

§ 8. Компетентните органи могат да разрешават следните изключения от прилагането на НДЕ на азотни оксиди по т. 1 на приложение № 1 към съществуващите инсталации за изгаряне:

1. до 1 януари 2008 г. – ако номиналният им капацитет е по-малък или равен на 6 тона на час, при условие че с разрешението или комплексното разрешително по чл. 3, ал. 1 са установени средноденонощни стойности не по-високи от 500 mg/m^3 ;

2. до 1 януари 2010 г. – ако номиналният им капацитет е по-голям от 6 тона на час, но по-малък или равен на 16 тона на час, при условие че с разрешението или комплексното разрешително по чл. 3, ал. 1 са установени средноденонощни стойности не по-високи от 400 mg/m^3 ;

3. до 1 януари 2008 г. – ако номиналният им капацитет е по-голям от 16 тона на час, но по-малък от 25 тона на час, при условие че не изпуска отпадъчни води и с разрешението или комплексното разрешително по чл. 3 са установени средноденонощни стойности не по-високи от 400 mg/m^3 .

§ 9. До 1 януари 2008 г. компетентните органи могат да разрешават изключения от прилагането на НДЕ на общ прах (прахови частици) по т. 1 на приложение № 1 към съществуващи инсталации за изгаряне, при условие че с разрешението или комплексното разрешително по чл. 3, ал. 1 за експлоатацията им е установена среднодневна НДЕ не по-висока от 20 mg/m^3 .

§ 10. До 1 януари 2010 г. компетентните органи могат да разрешават изключения от прилагането на НДЕ на азотни оксиди по т. 2 на приложение № 1 към съществуващи инсталации за изгаряне с номинален капацитет между 6 и 18 тона на час, при условие че с разрешението или комплексното разрешително по чл. 3, ал. 1 за експлоатацията им е установена половинчасова НДЕ не по-

висока от 600 mg/m^3 за колона А или 400 mg/m^3 за колона Б на същото приложение.

§ 11. До 1 януари 2007 г., компетентните органи могат да разрешават изключения от прилагането на НДЕ за тежки метали по т. 3, колона А, приложение № 1 към съществуващи инсталации, които изгарят само опасни отпадъци, при условие че с разрешението по чл. 3, ал. 1 са установени НДЕ не по-високи от тези в колона Б на т. 3 от същото приложение.

§ 12. До 1 януари 2008 г. компетентните органи могат да разрешават изключения от прилагането на НДЕ за азотни оксиди по т. 3.2 на приложение № 2 за съществуващите циментови пещи, работещи с мокър процес или за пещите за цимент, които изгарят по-малко от три тона отпадъци на час, при условие че с разрешението или комплексното разрешително по чл. 3, ал. 1 е установена обща НДЕ не по-висока от 1200 mg/m^3 .

§ 13. До 1 януари 2008 г. компетентните органи могат да разрешават изключения от прилагането на НДЕ за емисията на общ прах по т. 3.2 на приложение № 2 за съществуващи циментови пещи, които изгарят по-малко от три тона отпадъци на час, при условие че с разрешението или комплексното разрешително по чл. 3, ал. 1 е установена НДЕ не по-висока от 50 mg/m^3 .

§ 14. Нормите за допустими емисии на азотни оксиди по т. 4.1.1.1. на приложение № 2 се прилагат към инсталациите за съвместно изгаряне, които изгарят единствено опасни отпадъци от 1.1.2007 г.

§ 15. До 1 януари 2007 г. компетентните органи могат да разрешават изключения от прилагането на НДЕ на азотни и серни оксиди по т. 4.1.1.1. на приложение № 2 към съществуващи инсталации за съвместно изгаряне с обща термична мощност между 100 и 300 MWth, изгарящи твърди горива в кипящ слой, при условие че с разрешението или комплексното разрешително по чл. 3, ал. 1 за $C_{\text{процес}}$ е установена стойност за азотни оксиди не по-висока от 350 mg/Nm^3 и стойност за серен диоксид не по-висока от стойността, определена съгласно т. 4.1.1.1.1. на приложение № 2.

§ 16. До 1 януари 2008 г. компетентните органи могат да разрешават изключения от прилагането на НДЕ за азотни оксиди по т. 4.1.1.2. на приложение № 2 към съществуващи инсталации за съвместно изгаряне с обща термична мощност между 100 и 300 MWth, изгарящи биомаса в кипящ слой, при условие че с разрешението или комплексното разрешително по чл. 3, ал. 1 за $C_{\text{процес}}$ е установена стойност не по-висока от 350 mg/Nm^3 .

§ 17. До 1 януари 2008 г. компетентните органи могат да разрешават изключения от прилагането на емисионните норми за неразтворени вещества в отпадъчните води по приложение № 4 към съществуващи инсталации, при условие, че с разрешителните по чл. 26, т. 1, е установено изискването не по-малко от 80% от измерените стойности да не превишават 30 mg/l и нито една от тези стойности да не превишава 45 mg/l .

§ 18. Допустимите изключения от НДЕ по § 8, 9, 10, 12, 13, 16 и емисионните норми по § 17 не се прилагат след 31 декември 2006 г. към съществуващи инсталации за изгаряне, за които е издадено разрешение или комплексно разрешително по чл. 3, ал. 1 и са въведени в експлоатация след 28 декември 2002 г.

МИНИСТЪР НА ОКОЛНАТА СРЕДА И ВОДИТЕ:

ДОЛОРЕС АРСЕНОВА

СЪГЛАСУВАЛИ:

**МИНИСТЪР НА РЕГИОНАЛНОТО
РАЗВИТИЕ И БЛАГОУСТРОЙСТВОТО:**

ВАЛЕНТИН ЦЕРОВСКИ

МИНИСТЪР НА ЗЕМЕДЕЛИЕТО И ГОРИТЕ:

МЕХМЕД ДИКМЕ

МИНИСТЪР НА ЗДРАВЕОПАЗВАНЕТО:

СЛАВЧО БОГОЕВ

**НОРМИ ЗА ДОПУСТИМИ ЕМИСИИ НА ВРЕДНИ ВЕЩЕСТВА В
АТМОСФЕРНИЯ ВЪЗДУХ ОТ ИНСТАЛАЦИИТЕ ЗА ИЗГАРЯНЕ НА
ОТПАДЪЦИ**

1. Средноденонощни норми за допустими емисии:

Таблица 1

№	Вредни вещества	НДЕ, mg/m ³	
		А (100%)	Б (97%)
1.	Общ прах (прахови частици)	30	10
2.	Газо- и парообразни органични съединения, изразени като общ органичен въглерод	20	10
3.	Газо- и парообразни хлорни съединения, изразени като хлороводород	60	10
4.	Газо- и парообразни флуорни съединения, изразени като флуороводород	4	2
5.	Серен триоксид и серен диоксид, изразени като серен диоксид	200	50
6.	Азотен оксид и азотен диоксид, изразени като азотен диоксид, за нови инсталации или за съществуващи инсталации с номинален капацитет над 6 т/час	400	200
7.	Азотен оксид и азотен диоксид, изразени като азотен диоксид, за съществуващи инсталации с номинален капацитет до 6 т/час	400	200

2. Половинчасови норми за допустими емисии:

Таблица 2

№	Вредни вещества	НДЕ, mg/m ³	
		А (100%)	Б (97%)
1.	Общ прах (прахови частици)	30	10
2.	Газо- и парообразни органични съединения, изразени като общ органичен въглерод	20	10
3.	Газо- и парообразни хлорни съединения, изразени като хлороводород	60	10
4.	Газо- и парообразни флуорни съединения, изразени като флуороводород	4	2
5.	Серен триоксид и серен диоксид, изразени като серен диоксид	200	50
6.	Азотен оксид и азотен диоксид, изразени като азотен диоксид, за нови инсталации или за съществуващи инсталации с номинален капацитет над 6 тона за час	400	200

3. Норми за допустими емисии, за период на пробовземане между 30 минути и 8 часа, на концентрации на тежки метали и техните газообразни и/или парообразни съединения:

Таблица 3

№	Вредни вещества	Колона А	Колона Б
		НДЕ, mg/m ³	НДЕ,* mg/m ³
1.	Кадмий и неговите съединения, определени като кадмий	общо 0,05	общо 0.1
2.	Талий и неговите съединения, определени като талий		
3.	Живак и неговите съединения, определени като живак	0,05	0.1
4.	Антимон и неговите съединения, определени като антимон	общо 0,5	общо 1
5.	Арсен и неговите съединения, определени като арсен		
6.	Олово и неговите съединения, определени като олово		
7.	Хром и неговите съединения, определени като хром		
8.	Кобалт и неговите съединения, определени като кобалт		
9.	Мед и неговите съединения, определени като мед		
10.	Манган и неговите съединения, определени като манган		
11.	Никел и неговите съединения, определени като никел		
12.	Ванадий и неговите съединения, определени като ванадий		

*Стойностите в колона Б се отнасят до изключенията по § 11.

3.1 НДЕ от Таблица 3 се прилагат също за емисии, съответстващи на тежки метали, и на техните съставки в газообразно и парообразно състояние.

4. Норма за допустими емисии на диоксини и фурани, определени като средна стойност за не-малко от шестчасов и не по-голям от осемчасов период на вземане на проби:

Таблица 4

Вредни вещества	НДЕ, ng/m ³
Диоксини и фурани	0.1

4.1 Нормата за допустими емисии по т. 4 по-горе се отнася за общата концентрация на диоксини и на фурани, изчислена въз основа на токсичната им еквивалентност съгласно Приложение №6.

5. Норми за допустими емисии на въглероден оксид (не се отнасят за периодите на въвеждане и извеждане от експлоатация на съответната инсталация):

5.1 среднодневна стойност - 50 mg/m³;

5.2 средна стойност за десет минути - 150 mg/m^3 (отнася се за най-малко 95 % от всички измервания), или средна стойност за тридесет минути - 100 mg/m^3 (отнася се за всички измервания за период от 24 часа);

**НОРМИ ЗА ДОПУСТИМИ ЕМИСИИ НА ВРЕДНИ ВЕЩЕСТВА В
АТМОСФЕРНИЯ ВЪЗДУХ ОТ ИНСТАЛАЦИИТЕ ЗА СЪВМЕСТНО ИЗГАРЯНЕ
НА ОТПАДЪЦИ**

1. Посочената по-долу формула (правило на смесите) трябва да се прилага във всички случаи, когато в таблицата на настоящото приложение не е установена специфична обща норма за допустими емисии (C).

2. Нормите за допустими емисии на всяко разглеждано вредно вещество и на въглеродния оксид, съдържащи се в газовете, отделени при съвместното изгаряне на отпадъците, трябва да се изчислява както следва:

$$\frac{V_{\text{отпадък}} \times C_{\text{отпадък}} + V_{\text{процес}} \times C_{\text{процес}}}{V_{\text{отпадък}} + V_{\text{процес}}} = C$$

където:

$V_{\text{отпадък}}$ е обемът на отпадъчните газове, получени единствено в резултат от изгаряне на отпадъците, определен спрямо отпадъците с най-ниска тоplotворна способност, от посочените в разрешението или комплексното разрешително по чл. 3, ал. 1, приведен към условията на чл. 45, ал. 1 и 2.; ако количеството на отделената при съвместното изгаряне на опасни отпадъци топлина е по-малко от 10% от общата топлина, отделена от инсталацията, $V_{\text{отпадък}}$ трябва да се изчислява спрямо теоретичното количество на отпадъци, които, ако бъдат изгорени, ще произведат топлина в размер на 10% от общата отделена топлина, която е била установена.

$C_{\text{отпадък}}$ е НДЕ за съответните вредни вещества и въглероден оксид, които трябва да бъдат спазвани от инсталациите за изгаряне съгласно Приложение № 1.

$V_{\text{процес}}$ е обемът на отпадъчните газове, получени в резултат на протичащите в инсталацията процеси, включително и в резултат на изгаряне на разрешените горива (без да се отчитат изгаряните отпадъци), определен на базата на кислородно съдържание, към което емисиите следва да се приведат съгласно Наредба № 2 от 1998 г. на министъра на околната среда и водите за норми за допустими емисии (концентрации в отпадъчни газове) на вредни вещества, изпускани в атмосферния въздух от неподвижни източници (ДВ, бр.51 от 1998 г.); при липса на изисквания за съответния тип инсталация в горепосочената наредба се използва действителното кислородно съдържание на изгорелите газове без да са разреждани чрез добавяне на въздух, който не е необходим за процеса; другите условия, към които трябва да бъдат приведени резултатите от измерванията, са посочени в чл. 45, ал. 1.

С_{процес} е НДЕ, установена съгласно таблиците за конкретни промишлени сектори и вредни вещества в настоящото приложение; при липса в настоящото приложение на такива стойности се използват НДЕ за съответните вредни вещества и въглеродния оксид съгласно Наредба № 2 от 1998 г. на министъра на околната среда и водите за норми за допустими емисии (концентрации в отпадъчни газове) на вредни вещества, изпускани в атмосферния въздух от неподвижни източници (ДВ, бр. 51 от 1998 г.); при липса на съответни стойности в горепосочената наредба се използват НДЕ за съответните вредни вещества и въглеродния оксид в отпадъчните газове на инсталациите, установени с разрешението, а при липса на установени в разрешението стойности се използват реалните концентрации.

С е общата НДЕ според таблиците за конкретни промишлени сектори и вредни вещества в настоящото приложение; при липса на такива стойности в настоящото приложение получените резултати за С заместват НДЕ за съответните вредни вещества и въглеродния оксид, установени с приложение № 1; Общото съдържание на кислород, изисквано с чл. 45, ал. 3, което трябва да замени стандартното съдържание по чл. 45, ал. 1, се изчислява въз основа на стандартното съдържание при отчитане на отделните парциални обеми.

3. Специални разпоредби за циментови пещи, прилагачи съвместно изгаряне на отпадъци

3.1. Средноденонощни стойности (за непрекъснати измервания). Периодите на пробовземане и други изисквания при измерванията са посочени в глава пета. Всички стойности се изразяват в mg/m³ (в ng/m³ за диоксини и фурани). Половинчасовите средни стойности са необходими само за изчисляването на средноденонощните стойности.

Резултатите от извършените измервания трябва да бъдат отнесени към следните условия: температура 273 К, налягане 101.3 kPa, съдържание на кислород 10%, сух газ.

3.2. Общи норми за допустими емисии (С)

Вредни вещества	С
Общ прах (прахови частици)	30
HCl	10
HF	1
NOx за съществуващи / нови инсталации	800 / 500
Cd + Tl	0.05
Hg	0.05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0.5
Диоксини и фурани	0.1

3.3. Общи норми за допустими емисии (НДЕ) за серен диоксид (SO₂) и общ органичен въглерод.

Вредни вещества	С
SO ₂	50
Общ органичен въглерод	10

3.4. Норми за допустими емисии (НДЕ) за въглероден оксид (CO).

Компетентните органи могат да установяват НДЕ за въглероден оксид.

4. Специални разпоредби за горивните инсталации за съвместно изгаряне на отпадъци.

4.1. Средноденоношни стойности.

Половинчасовите средни стойности са необходими единствено за изчисляване на средните дневни стойности.

4.1.1. Норми за допустими емисии (C_{процес}).

4.1.1.1. Норми за допустими емисии (C_{процес}) за твърди горива, изразена в mg/Nm³ (съдържание на O₂ - 6%):

Вредни вещества	< 50 MWth	50 – 100 MWth	100 – 300 MWth	> 300 MWth
SO ₂				
1. Общ случай		850	850 до 200*	200
2. Местни горива		или степен на десулфуризация ≥ 90%	или степен на десулфуризация ≥ 92%	или степен на десулфуризация ≥ 95%
NO _x		400	300	200
Общ прах (прахови частици)	50	50	30	30

* C_{процес} в тези случаи се изчислява в зависимост от общата мощност по формулата:

$$C_{\text{процес}} [\text{mg}/\text{Nm}^3] = 1175 - 3,25 \cdot M,$$

където М е общата мощност в MWth

4.1.1.1.1. Формулата за изчисляване на C_{процес} за серен диоксид (общ случай) при инсталации с обща мощност от 100 до 300 MWth при изключенията, предвидени в § 15 има следния вид:

$$C_{\text{процес}} [\text{mg}/\text{Nm}^3] = 1075 - 2,25 \cdot M,$$

където М е общата мощност в MWth

4.1.1.2. Норми за допустими емисии ($C_{\text{процес}}$) за биомасата, изразен в mg/Nm^3 (съдържание на O_2 - 6%):

Вредни вещества	< 50 MWth	50 – 100 MWth	100 – 300 MWth	> 300 MWth
SO ₂		200	200	200
NO _x		350	300	300
Общ прах (прахови частици)	50	50	30	30

4.1.1.3. Норми за допустими емисии ($C_{\text{процес}}$) за течни горива в mg/m^3 (съдържание на кислород - 3%):

Вредни вещества	< 50 MWth	50 – 100 MWth	100 – 300 MWth	> 300 MWth
SO ₂		850	850 до 200*	200
NO _x		400	300	200
Общ прах (прахови частици)	50	50	30	30

* $C_{\text{процес}}$ в тези случаи се изчислява в зависимост от общата мощност по формулата:

$$C_{\text{процес}} [\text{mg}/\text{m}^3] = 1175 - 3,25 \cdot M,$$

където М е общата мощност в MWth

4.2. Общи норми за допустими емисии (С)

Общи норми за допустими емисии (С) в mg/Nm^3 (съдържание на O_2 - 6%). Всички средни стойности се отнасят за период на пробовземане от най-малко тридесет минути и най-много осем часа:

Вредни вещества	С
Cd + Tl	0.05
Hg	0.05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0.5

Общи норми за допустими емисии (C) в ng/Nm^3 (съдържание на O_2 - 6%). Всички средни стойности се отнасят за период на пробовземане от най-малко шест часа и най-много осем часа:

Вредни вещества	C
Диоксини и фурани	0.1

4.3. Специални разпоредби за промишлените сектори, неупоменати в точка 3 или в точка 4, които извършват съвместно изгаряне на отпадъци.

4.3.1. Общи норми за допустими емисии (C)

Общи норми за допустими емисии (C) в ng/Nm^3 . Всички средни стойности се отнасят за период на пробовземане от най-малко шест часа и най-много осем часа:

Вредни вещества	C
Диоксини и фурани	0.1

Общи норми за допустими емисии (C) в mg/Nm^3 . Всички средни стойности се отнасят за период на пробовземане от най-малко тридесет минути и най-много осем часа:

Вредни вещества	C
Cd + Tl	0.05
Hg	0.05

ИЗИСКВАНИЯ КЪМ МЕТОДИТЕ И СРЕДСТВАТА ЗА ИЗМЕРВАНЕ

1. Измерванията за определяне на концентрациите на вредни вещества (замърсители) в атмосферния въздух и водите трябва да бъдат представителни.

2. Взимането на проби и анализът на всички вредни вещества, включително диоксините и фураните, както и сравнителните измервания, използвани за калибриране на средствата за непрекъснати (автоматични) измервания, трябва да се извършват в съответствие с български стандарти /БДС/, въвеждащи европейски стандарти на Европейския комитет по стандартизация /CEN/. При отсъствие на европейски стандарти за вземане на проби, анализ и измервания на съответните вещества се прилагат български стандарти, въвеждащи международните стандарти на Международната организация по стандартизация /ISO/ или други български стандарти.

3. Доверителните интервали на единичните резултати за средноденонощните стойности (при 95% вероятност) не трябва да надвишават следните процентни части от стойностите на съответните НДЕ:

въглероден оксид:	10 %
серен диоксид:	20 %
азотен диоксид:	20 %
общ прах:	30 %
общ органичен въглерод:	30 %
хлороводород:	40 %
флуороводород	40 %

Пример към т. 3: При определяне на въглероден оксид съгласно Приложение № 1, т. 5.1. средната дневна стойност на НДЕ в отпадъчните газове е 50 mg/m³. Десетпроцентната част от тази стойност е равна на 5 mg/m³. Следователно, доверителните интервали на единичните резултати за средноденонощните стойности при определяне на съдържанието на въглероден оксид (при 95% вероятност) не трябва да бъдат по-големи от 5 mg/m³.

ЕМИСИОННИ НОРМИ ЗА ДОПУСТИМО СЪДЪРЖАНИЕ НА ВРЕДНИ И ОПАСНИ
ВЕЩЕСТВА В ОТПАДЪЧНИТЕ ВОДИ ОТ ГАЗООЧИСТКАТА

Таблица 1

№	Вещества	Емисионни норми *	
		95%	100%
1	Неразтворени вещества	30	45
		95%	100%
2	Живак и живачни съединения, изразени като живак (Hg)	0.03	
3	Кадмий и кадмиеви съединения, изразени като кадмий (Cd)	0.03	
4	Талий и талиеви съединения, изразени като талий (Tl)	0.05	
5	Арсен и арсенови съединения, изразени като арсен (As)	0.15	
6	Олово и оловни съединения, изразени като олово (Pb)	0.2	
7	Хром и хромови съединения, изразени като хром (Cr)	0.5	
8	Мед и медни съединения, изразени като мед (Cu)	0.5	
9	Никел и никелови съединения, изразени като никел (Ni)	0.5	
10	Цинк и цинкови съединения, изразени като цинк (Zn)	1.5	
11	Диоксини и фурани, като сума от отделни диоксини и фурани **	0.3	

* Емисионните норми се изразяват като концентрация за нефилтрирани проби:

- в mg/l за веществата от редове 1-10;
- в ng/l за диоксини и фурани от ред 11.

** Преизчислени съгласно Приложение № 6.

ФОРМУЛА ЗА ПРИВЕЖДАНЕ НА СЪДЪРЖАНИЕТО НА КИСЛОРОД

Измерената стойност на емисия се привежда към установеното съдържание на кислород в отпадъчните газове по следната формула:

$$E_{np} = \frac{21 - O_y}{21 - O_i} \times E_u,$$

където:

- E_{np} е стойността на емисията, приведена към установеното съдържание на кислород;
- E_u е измерената стойност на емисията;
- O_y е установеното съдържание на кислород в обемни проценти по чл. 45;
- O_i е измереното съдържание на кислород в обемни проценти.

КОЕФИЦИЕНТИ НА ТОКСИЧНА ЕКВИВАЛЕНТНОСТ НА ДИБЕНЗО-П-ДИОКСИНИТЕ И ДИБЕНЗОФУРАНИТЕ

За определяне на натрупаните стойности (токсичен еквивалент, ТЕ) масовите концентрации на дибензо-п-диоксините и дибензофураните, изброени по-долу, следва да бъдат умножени със следните коефициенти на токсична еквивалентност преди да бъдат сумирани:

Таблица 1

№	Химично съединение	Коефициенти на токсична еквивалентност
1	2,3,7,8 - Тетрахлордибензодиоксин (TCDD)	1
2	1, 2,3,7,8 - Пентахлордибензодиоксин (PeCDD)	0.5
3	1,2,3,4,7,8 - Хексахлордибензодиоксин (HxCDD)	0.1
4	1,2,3,6,7,8 - Хексахлордибензодиоксин (HxCDD)	0.1
5	1,2,3,7,8,9 - Хексахлордибензодиоксин (HxCDD)	0.1
6	1,2,3,4,6,7,8 - Хептахлордибензодиоксин (HpCDD)	0.01
7	- Октахлордибензодиоксин (OCDD)	0.001
8	2,3,7,8 - Тетрахлордибензофуран (TCDF)	0.1
9	2,3,4,7,8 - Пентахлордибензофуран (PeCDF)	0.5
10	1,2,3,7,8 - Пентахлордибензофуран (PeCDF)	0.05
11	1,2,3,4,7,8 - Хексахлордибензофуран (HxCDF)	0.1
12	1,2,3,6,7,8 - Хексахлордибензофуран (HxCDF)	0.1
13	1,2,3,7,8,9 - Хексахлордибензофуран (HxCDF)	0.1
14	2,3,4,6,7,8 - Хексахлордибензофуран (HxCDF)	0.1
15	1,2,3,4,6,7,8 - Хептахлордибензофуран (HpCDF)	0.01
16	1,2,3,4,7,8,9 - Хептахлордибензофуран (HpCDF)	0.01
17	- Октахлордибензофуран (OCDF)	0.001